

ARNLJOT TIDENDER

Föreningens första, största och mest spridda tidning!

No. 3/2003

Östersund den 1 oktober 2003

Årgång 6/2003

No. 16 Från grundandet AD MCMXCVIII

Årsmöte och blot!

Härmed inbjudes Du till årsmöte och
blot med föreningen

Lördagen den 25 oktober 2003,
kl. 18.00 å Fältjägarvärdshuset, I 5.

Inpassering genom kasernvakten vid
Fältjägarvärdshuset (Regementsgatan)

Anmälan:

Senast torsdagen den **16 oktober 2003** till
hr ordf. på telefon 063-12 69 90 eller på epost
mikael.andersson@mbox335.swipnet.se.

Blotkostnaden är 220 kr för stödmedlem och medföljande gäst.

Aktiv medlem, d.v.s. om Du medverkat aktivt i somras
betalar ingenting - detsamma gäller för hedersmedlem.
Av anmälan vill föreningen veta om Du önskar något
speciellt kostalternativ.

Baren är öppen från kl.17.30

Underhållning

Meny s.12

Styrelsens möte, nr. XIV, börjar kl.17 - exakt!

Föredragningslista till årsmöte s.2-3, Ledare s.5, Vingburen
viking i västerled s.6-8, Gudfast den viktigaste personen i
Jämtlands historia s.9-10, Blotmeny s.12

Förslag till föredragningslista i enlighet med stadgarna:

§ 6 Vid ordinarie och extra årsmöte, i tillämpliga delar,
skall följande ärenden förekomma:

1. Mötets öppnande
2. Val av mötesordförande och mötessekreterare
3. Justering av röstlängd
4. Föredragning och godkännande av föredragningslistan
5. Val av två justeringsmän tillika rösträknare
6. Fråga om årsmötet blivit behörigen kallat enligt kap. V § 3, 2:o (utskick skall ha utgått senast 3 veckor före ordinarie årsmötet)
7. Styrelsens verksamhetsberättelse
8. Styrelsens ekonomiska berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fråga om styrelsemedlemmarnas ansvarsfrihet
11. Förslag till verksamhetsplan för kommande verksamhetsår (Se s. 7)
12. Förslag till utgifts och inkomststat för kommande verksamhetsår (2002-2003)
13. Propositioner från styrelsen
14. Motioner från medlemmar eller hedersledamöter
(Kap. V § 3, 3:o "Motion til årsmöte, undantaget förslag till val, skall vara styrelsen tillhanda senast två veckor före årsmötet)
15. Val av styrelse för nästkommande verksamhetsår bestående av:

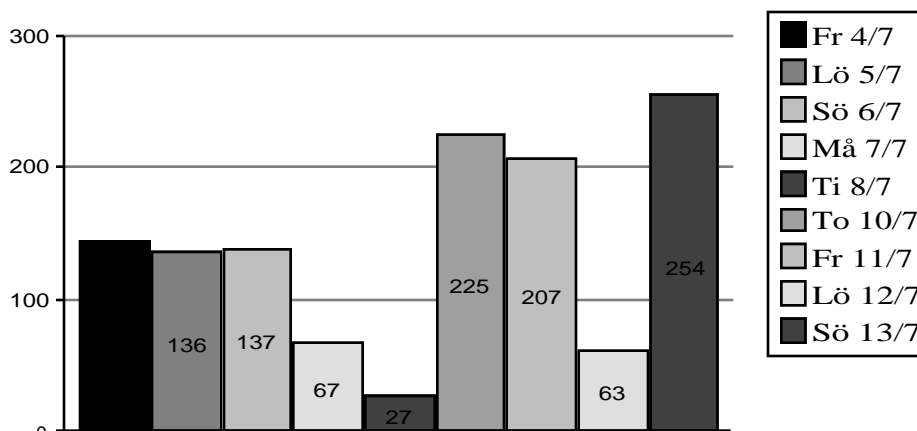
<u>Ordförande</u>	(varje år)	<u>Ledamot I</u>	(jämma år)
<u>Sekreterare</u>	(jämma år)	Ledamot II	(udda år)
Kassör	(udda år)	<u>Ledamot III</u>	(jämma år)
		Ledamot IV	(udda år)
<u>Suppleant 1</u>	(varje år)		
<u>Suppleant 2</u>	(varje år)		
<u>Suppleant 3</u>	(varje år)		
16. Val av "konstnärligt råd" om fem ledamöter enligt Kap. VI § 10.
Sittande konstnärligt råd är: Styr.repr. Lena Bengtsson, Aktör Gunnar Höglund, Aktör Sara Olofsson, Övr. Maud Henrik-Jonsson och Annelie Helgesson
17. Val av "PR-utskott" enligt beslut av föregående års årsmöte, sittande i PR-utskottet
är: Cathrin Lindholm, sammankallande, Conny Lagé, Göran Andersson, Ulrika Sundin och Ulrika Hellby

18. Val av särskilda befattningshavare, vilkas uppgifter framgår av särskild instruktion fastställd av styrelsen.
- Avgående är:
- Kostymansvarige Ingegerd Byström, Rekvisitaansvarige Dick Engelin, Lägdsfogde 1 Per Nauman, Lägdsfogde 2 Jenny Engelin, Föreningsfotograf 1 Göran Andersson, Föreningsfotograf 2 Conny Lagé, Visthusfru Carina Lindström, Köksansvarig Karin Hestner, Ljud- och musikansvarige 1 Andreas Högström d:o 2 Per Nauman, IT-ansvarige Steven Isaksson, Chefredaktör AT Ulrika Hellby, Ordf. i historiekommittén Henric Tungström samt Föreningsgode/kaplan Tommy Zackrisson.*
19. Val av två stycken föreningsrevisorer jämte suppleanter, vilka ej äga ingå i styrelsen.
Nuvarande är: Göran Hestner och Rolf Östlund samt dessas suppleanter Ulf Moberg och Gunnar Höglund.
20. Val av representant i Peterson-Berger stiftelsens styrelse jämte ersättare för denne jämte PB-stiftelsens mandatperiod. *Sittande är hr ordf. Mikael Andersson med Gunnar Höglund som ersättare - val är inte aktuellt inför WPBSt stämma i vår.*
- Val av representant till Wilhelm Peterson-Berger Institutets styrelse (f.n. hr ordf) jämte delegat vid WPBI:s stämma instundande vår. (Förra året Henric Tungström)
- Val av delegat till Östersunds kulturråds stämma (Förra året Kjell-Åke Sundin)
21. Val av valberedning bestående av en sammankallande och två ledamöter inför nästkommande ordinarie årsmöte, vilka ej äga ingå i styrelsen.
Nuvarande valberedning (2000 års årsmöte fastställde principen att avgående styrelseledamöter väljes till valberedningen): Sammankallande Per Nauman, Peter Hedman och Andreas Högström.
22. Fastställande av stödmedlemskapsavgift (F.n. 100 kr för 2001-2002)
23. Val av hedersledamot (Kap. IV § 4) (Skriftliga förslag jämte motivering insändes till styrelsen.)
24. Övriga frågor, som kan väckas vid årsmötet, om vars upptagande beslutas i varje enskilt fall. Övriga frågor anmäls till mötessekreteraren. Övriga frågor förekomma ej vid extra årsmöte.
25. Mötets avslutande följt av information.

**OBS! Motioner skall vara inne till hr ordf. senast
lörd. 11 oktober 2003.**

Åskådarstatistiken för sommaren 2003

År 2003

Fredag 4/7: Mulet med lite sol, ca 15-18°, en bit in i tredje akten började det regna. Invigningstalare Orvar Eriksson, ordf. WPBI.

Lördag 5/7: Soligt men blåsig, ca 18°

Söndag 6/7: Soligt men blåsig, ca 18°

Måndag 7/7: Molnigt och lite kvavt, ca 18° Det hade regnat under eftermiddagen, men under föreställningen var det i stort sett uppehåll förutom några få droppar.

Tisdag 8/7: Regnade hela tiden, ca 12°. Publikerna fick plats under de tre vita partytält som föreningen inköpt à 169:-/st på Rusta - de flyttades ut i "salongen" och det fungerade bra.

Torsdag 10/7: Soligt och varmt, ca 20-24°. Ubma spelades av Peter Möller, p.g.a. ryggsnitt hos Stig Ulvild. Finn Arnesson spelades av Ulf Larsson.

Fredag 11/7: Soligt och varmt, nästan vindstill, ca 24°. Ubma spelades av Peter Möller, p.g.a. ryggsnitt hos Stig Ulvild. Finn Arnesson spelades av Ulf Larsson.

Lördag 12/7: Molnigt, blåsig, 12°. Ubma spelades av Peter Möller. Vikar spelades av Karl-Erik Olofsson.

Söndag 13/7: Soligt och rätt varmt i luften, även om det bara var ca 15-16°. Tack till ensemblen hölls i sedvanlig ordning av Anders Håkansta. Vikar spelades av Karl-Erik Olofsson.

Över åren

1984	1320
1985	1460
1986	1040
1987	1489
1988	1169
1989	1457
1990	1802
1991	3239
1992	3715
1993	1933
1994	2598
1995	2602
1996	2042
1997	2044
1998	946
1999	2097
2000	1911
2001	1779
2002	1805
2003	1261

LEDARE

Så kom då den första snön! Inte sådär sakta, idylliskt fallande utan vågrät inblåsande över fjället med full kraft!

Sedan en månad tillbaka befinner jag mig mitt uppe i de jämtländska fjällen för att försöka skrapa ihop lite att leva på. Skalstugan heter för tillfället min arbetsplats och kan beskrivas som den sista bebodda utposten på svenska sidan innan man kommer till Norge. Trots att man jobbar cirka 10 timmar om dagen så kan man ännu känna historiens 1000-åriga vingslag här och få lite tid till eftertanke från en annars så upprissad omvärld. För min del handlar det främst om att fundera över vad jag skall göra med mitt liv då säsongen är slut här. Att det blir ”på-pass-med-bössa -premiär” på älgjakten i oktober är självklart då jag äntligen fått komma till skott och avslutat min jägarexamen. Men vad jag hittar på efter jakten är ännu en gåta för mig.

Oktober innebär dock inte bara älgjakt och första snöfallet, det innebär också att föreningens höjdpunkt på året närmar sig med stormsteg – blot och årsmöte! Förhoppningsvis jobbar valberedningen på för fullt och ser till att vi får duktiga och handlingskraftiga människor på de poster som skall fyllas. Så när jag ändå är i farten vill jag bara passa på att påminna er alla andra om att anmäla er till årets blot!

Nåja åter till detta nummer av AT! I denna utgåva har jag haft god hjälp att fylla tidningen med insänt material. Bland annat från Gunnar Höglund som på ett rafflande sätt beskrivit Arnljots USA-turné och Ingegerd ”Elaka tanten” Byström delger oss med intressantafaktura klädförrådets gömmor. Tackar ödmjukast för detta material och hoppas att fler av föreningens medlemmar bidrar med liknande insändningar!

Nej nu skall jag bege mig ut i snöstormen igen för att jobba. Syns vi inte förr så hoppas jag att vi alla syns på blotet lördagen den 25 oktober. Då har jag förhoppningsvis tagit mig ned från fjället till mer bebodda och mer uppstressade trakter. Kanske några korvören rikare och fylld av lugn från min vistelse i dessa historiska fjälltrakter.

Ha det så gott i snöyran!

/C red AT

STATISTIK-KURIOSA

Vår värderade ordförande är som bekant en stor vän av värdelöst vetande, för att glädja honom och eventuellt likasinnade har jag gjort följande sammanställning:

Under spelsäsongen 2003 har 432 inventarieförda klädespersedlar (mantlar, koltar, byxor, hjälmar, bälten, stövlar, kvinnokoltar, särkar, kjolar, hucklen, barnkoltar) burits av 57 aktörer och 4 skyltdockor. Därtill kommer ett okänt antal strumpor, benvärmare och benlindor. En del aktörer har dessutom kompletterat med egna kläder.

Med hälsningar från Ingegerd
(elaka tanten)

VINGBUREN VIKING I VÄSTERLED

Ett 40-årsminne

Någon har sagt mig att det var Carl-Mauritz Gustin som kläckte idén på hösten 1962. Han skulle spela sin sista sommar i Arnljot-rollen, som han debuterade i år 1939, och tyckte att det skulle vara en snygg markering att ta avsked av den med en turné i USA:s svenskbygder.

Själv halkade jag in på ettbananskal i ett tämligen sent skede av planeringen och hann bara göra en del översättningsjobb innan det bar iväg. Översättandet gällde främst text i det "Souvenir-Program" som trycktes upp och spreds i samband med föreställningarna i USA.

Den sjätte juni 1963 bar det iväg. Trettiofyra män och åtta kvinnor antrade middagståget till Stockholm, senare anslöt våra två Reso-guider, som var oss till ovärderlig hjälp under resan. Från Stockholm flög vi med "egen" DC 7-a (propellerdriven!) i fjorton timmar över Nordatlanten och New Foundland in mot New York. Så mycket sömn blev det inte i den ljusa sommarmatten och det var ett gäng ganska möra vikingar, som efter en timplång palaver med de allt annat än diplomatiska tullarna på Idlewild, numera Kennedy Airport lämpades av vid Henry Hudson Hotel nära Central Park i hjärtat av Manhattan.

Mottagandet i New York var väl förberett, precis som på alla andra ställen där vi drog fram. Redaktör Roth på den svenskspråkiga tidningen Nordstjernan tog hand om oss och lotsade oss på kvällen till Swedish Seamen's Center i Brooklyn, där

man hade skjutit upp firandet av Svenska Flaggans Dag ett dygn för att vi skulle få vara med om det! Efter en trevlig kväll med underhållning och god mat var det dags för oss att pröva på New Yorks subway, som tog oss till Times Square. Därifrån promenerade vi hem till hotellet längs den glittrande och till trängsel fyllda nöjesgatan Broadway, en imponerande promenad.

Vi spenderade ytterligare en dag i New York med marinkårens stora show i Radio City Music Hall, diverse sightseeing och jazzklubbsbesök. Nästa morgon bar det iväg till Budd Lake i New Jersey, platsen för vår första föreställning. Vi spelade i Vasa Home Park med en squashplan som scen. Massor av folk och stor uppskatning av vårt spel trots att svenska var "grekiska" för många i publiken. Våra engelskspråkiga program och en liten muntlig prolog före varje akt fungerade tydligen. Efter föreställningen blev det fest i parken och vi kunde bekanta oss inte bara med människorna i den amerikanska Vasorden utan också med företeelsen barbeque, som på den tiden inte var vidare spridd i Sverige. Och när dansmusiken spelar upp, vem står där och spelar bas om inte emigranten Ragnar "Rajan" Johansson, välkänd basist från bland annat Runeborg, verkligen ett kärt återseende! Vi skulle underturnén få uppleva många möten av det här slaget med människor som emigrerat från Jämtland. Vi hade en underbar afton i Budd Lake. Carl-Mauritz uttryckte det så här: "Nog har jag väntat mig mycket av den här resan, men att vi skulle

hamna i Edens lustgård kunde jag aldrig drömma om!”

Efter ytterligare en natt i New York bar det så iväg norrut i vår luftkonditionerade buss ”Nancy”. Efter som den planerade föreställningen i Worchester av någon anledning blev inställd åkte vi direkt till Buffalo och Niagarafallen, som vi beundrade i både dagsljus och kvällsbelysning. Från Buffalo gick färden vidare till Detroit, där vi naturligtvis tog en titt på en av de stora bilfabrikerna. Nästa etappmål var Chicago där vi bland annat blev inbjudna till Ragnar Benson, stor byggtreprenör, smålänning och Arnljot-supporter.

Inte så långt från Chicago ligger Rockford. Här spelade vi på en fotbollsplan inför 1 100 åskådare. Mottagandet var som vanligt välorganiserat och hjärtligt och föreställningen lyckad. Vi började vid det laget få en viss vana vid att hitta lösningar på inte alltför väl anpassade spelplatser!

Några timmars resa åt sydväst från Rockford ligger Rock Island. Där stod en härlig friluftsteater och väntade på oss. - Nästan som hemma på Frösön, tyckte någon vid första anblicken. Efter ett ganska slitsamt iordningställande av scenen i pressande hetta var det dags för kvällens föreställning. En stor publik, cirka 3000 personer, hade bänkat sig, jag gick in och föredrog den engelska prologen, musiken tonade in – då small det! En regnstorm med åska, faktiskt värre än den som ödelade en föreställning på Frösön 2002, bröt lös. Alla skyndade sig in i den jättestora aulan på Augustana College och hela tillställningen räddades av vår lilla men naggande goda manskör, sexton sångare under ledning av Arnold Österlund. Arnold, som repeterat med kören så fort tillfälle gavs under resan, myste när han fick framföra hela repertoaren! Nästa morgon fick vår

eminente chaufför lotsa ”Nancy” ut ur Rock Island förbi nedblåsta grenar och diverse skräp som fortfarande låg kvar efter ovädret.

Resan gick nu norrut längs Mississippi och efter en dryg dagsetapp nådde vi Minneapolis. Där ingick vår föreställning i mid sommarfirandet och Svenskarnas Dag. Denna gigantiska fest gick av stapeln i Minnehaha Park i Minneapolis. Cirka 20 000 människor såg vår föreställning som gavs på en utescen liknande Jamtlis, där vi inte hade möjlighet att repetera något i förväg utan under löpande föreställning fick bestämma entréer och sortier så att det hela skulle klaffa! Nåväl, det lyckades, jättepriblen var med på noterna och bifallet stormade mot oss efter ”ridåfallet”. Besöket i Minneapolis/St. Paul omfattade också ett par dagars avkoppling med utflykter i omgivningarna, kontakt med svenskättlingar och mycket annat.

Hemresan gick med flyg Minneapolis – New York, där vi fick ytterligare en dag för shopping och sightseeing. Atlanten korsades med jetplan den här gången och gick via Hamburg till nyinvigda Arlanda och så tog eftermiddagståget från Stockholm oss hem till Jämtland.

Dagen efter vår hemkomst lyckade jag få audiens hos landshövding Anders Tottie (han skulle börja semestern nästa dag!) och kunde överlämna ett program från Svenskarnas Dag med en skriftlig hälsning från min värd i Minneapolis, Roland Olsson, ledamot i kommittén för evenemanget. Landshövdingen blev mycket glad över hälsningen och ägnade en god stund åt att höra sig för om hur vi haft det i USA.

När 42 personer gör en resa har var och en givetvis sin egen upplevelse av den. Jag kan bara förmedla några av mina intryck och minnen, som vid det här laget bleknat en hel del, märker jag. En upple-

velse tror jag nog ändå var gemensam för oss alla, det fantastiska mottagande vi fick överallt där vi drog fram. Jag tänker då inte bara på hur föreställningarna togs emot utan också den gästfrihet och vänlighet som strömmade emot oss som personer. Det gäller för min del i all synnerhet den tidigare nämnde Roland Olsson och hans familj. Roland Olsson, son till folkskollärare Olsson i Rörösjön, emigrerade så sent som 1952 till USA. Han hade lessnat på ingenjörsjobbet på ASEA i Västerås och så småningom hamnade han hos Minnesota Mining And Manufacturing Company, mer känt som 3M, i Minneapolis. Roland spelade första fioli 3M:s kammarorkester och kunde ses i den rollen på boxarna till de ljudband som dominerade marknaden på 50- och 60-talen.

Några av oss hade släktingar eller vänner över there, som man naturligtvis passade på att träffa. Några knöt nya kontakter, som i en del fall ledde till fortsatta ömsesidiga besök i USA och på Arnljotlägden.

Vår turné uppmärksammades rejält av lokala media. Det skrevs en hel del i olika tidningar. I Chicago deltog några av oss i Jack Eigen Show, ett "Hylands hörnprogram" i radio från CBS med 38 miljoner lyssnare! Det var en fascinerande tillställning i ett rasande tempo med en studiovärdinna som såg till att rätt publikreaktion kom på rätt ställe. Naturligtvis avbröts programmet med jämna mellanrum av reklamsnuttar, så kallade commercials, något som var ett okänt begrepp i svensk radio och TV på den tiden. En betydligt lugnare tillställning var vi med om i Rock Island, där Carl-Mauritz Gustin, kören och undertecknad medverkade i den lokala TV-kanalen. Gustin läste Arnljots hälsning till Jämtland, kören sjöng några sånger och programledaren intervjuade mig om Arnljotspelen och vår turné i USA.

Svartvit bild, två kameror, oerhört skicklig bildproduktion. Gissa om vi trivdes under vår halvtimme i rutan!

Man kan undra hur 42 personer klarade av att framföra Arnljot, som ju kräver betydligt större ensemble. Detta löstes genom att vi lånade in statister på det orter där vi spelade. Den enda bamrollen, Lill-Östmund, löstes på samma sätt.

Visst var den här turnén ett ekonomiskt vågspele, visst fick vi satsa en hel del ur egen ficka för att det skulle gå ihop, men jag tror inte att någon med facit i hand ville ha resan ogjord. Även i Sverige uppmärksammades företaget. Kort efter vår återkomst gjorde Lasse Holmqvist ett stort underhållningsprogram från Jämtli, där man klippte in ett förhandsinspelat inslag från Arnljotlägden med avsnitt ur spelet varvat med sång av Rolf Björöling. På 1960-talet var det alltså lite märkvärdigt med en amerikaresa och rapporterna om succén däröver uppmärksammades både på riksplanet och lokalt. Det är väl som Unn Hallbrandsdotter, Arnljots mor, säger: "I Jämtland är den blott stor som ärats annorstädes."

Under en sådan här resa skapas en mängd dokumentation i form av film, bilder, dagboksanteckningar, reflektioner och minnen. Ju längre tiden går desto mer ökar risken för att denna dokumentation skingras. När jag går igenom deltagarlistan från resan kan jag konstatera att ungefär en tredjedel av oss fortfarande är i livet och kan berätta om sina upplevelser. Skriftlig och bildburen information borde på något sätt samlas och sammanställas.

Historiekommittén inom Teaterföreningen Arnljotspelen borde se detta som en stor arbetsuppgift och utmaning!

Gunnar Höglund

Gudfast - Den viktigaste personen i Jämtlands historia

Nya fynd kastar nytt ljus över jämtländsk forntid

Att Östman Gudfasts son lät kristna Jämtland är väl allom känt. Så talar i varje fall orden på runstenen på Frösön sedan tusen år tillbaka. Sedan många decennier har diskussion förts om vem denne Östman var och vilken betydelse han haft för det jämtländska kristnandet.

Nu har dock nya fynd och följande forskning lett oss vidare i historien gällande Östmans far Gudfast.

Det är två av varandra helt oberoende fynd som så lyckligt för oss jämtlänningar ger oss nya perspektiv på vår historia.

Det första fyndet är en sk ikon som blivit funnen i Kiev och som nu presenterats för oss västerlänningar. Ikonen blev funnen bakom järnridån redan 1965 men har av naturliga orsaker inte blivit känd förrän nu.

Ikonen föreställer en man som, lite vemodigt, håller en kungakrona i sin hand. På ikonens nämns förutom hans namn, även att han avlidit i Iamphtia år 1030.

Träet som tavlan är målade på har genom dendrokronologiska undersökningar fallits år 997.

Mannen på bilden bär av den för tiden så kostbara mörkblå klädedräkten. Den blå färgen, tillsammans med den lila, var ju under ett par årtusenden reserverad för just kungligheter och högre ståndspersoner.

Enligt den ryske arkeologen Maria Pavlovna Romanova råder ingen tvekan om ikonens äkthet, utan hon ser fram mot ytterligare forskning om denne så betydelsefulla man.

Det andra fyndet, eller snarare fynden, är de som kommit i dagen vid en utgrävning vid Hovgården i Hackås, 300 meter norr om Hackås kyrka. Där har man sedan länge veta att det funnits en gravhögen men det är inte förrän de två senaste åren som tekniken och de ekonomiska möjligheterna att gräva ut gravhögen funnits.

I graven har man funnit kvarlevorna av två personer, en man och en kvinna. Kropparna är i sammanhanget relativt välbevarade och båda personerna tycks vid sin gravsättning varit klädda i den så dyrbara blå, på kvinnan även gula, klädedräkten. Vidare innehåller graven en stor mängd föremål som vittnar om parets betydelse i samhället, nämligen; 9 st fullt utrustade hästar, 2 vagnar på hjul, 1 kälke samt en 10 meter lång båt. De tre vagnarna är också lastade med föremål för att göra parets resa lite drägligare. Där finns, förutom alla vardagsföremål, saker som dyrbara vapen, en mångfald kvinno smycken samt silver och bäverskinn mm. Att det är tal om en hednisk begravning är utom allt tvivel då man bland smyckena funnit ett antaltorshammare. Även mannen och kvinnan bär smycken från förkristen tid.

Graven i sig överträffar med råge den sk Högomsgraven i Medelpad, gällande prakt och rikedom. Då Högomsgraven sägs vara sista viloplats för en mellannorrländsk storhövding måste Hackåsfynden ge vid handen att vi har att göra med ett par av hög dignitet, fullt jämförbar med Egyptens Farao.

På läns museet är man naturligtvis glada men inte speciellt överraskade,

-Vi har sedan länge haft klart för oss att Jämtland förkristna centrum inte legat på Frösön utan i Hackås, säger arkeologen

Hans Andersson, och fortsätter

- Snarare så förstärker det här vår bild och dessa fynd ger ju direkt en intressant koppling till Jämtlands första riddare som bodde i Hackås och inte på Frösön. Det är nog dags att för alltid avskrivna Frösön och frösögoden den makt som forna historiker påstått utan se verkligheten, att frösögoden och andra småhövdingar under en period av minst femhundra år hade att lyda under Hackåsdynastin.

Hur kan man då koppla samman en hednisk grav i Jämtland med en östkristen ikon från Kiev?

Jerker Kristiansson på institutionen för religiöst beteende i Uppsala menar att det inte är några problem;

Gudfast har som så många andra vid den här tiden använt sig av list för att bygga upp sitt kungarike. Då kommunikationerna inte var lika snabba som idag gick det tvärtom utmärkt att lura de kristna hövdingarna i öst utan de visste vad som hände i Jämtland och vice versa. Gudfast behövde troligtvis bundsförvanter både öster - och västerut för att ha kontroll på sitt stora rike. Att då med en vitlögn påstå sig vara kristen med mission att föra kristningsbestyret i ett avlägset hednaland måste varit tämligen enkelt för Gudfast att bära. Att det inte blev han utan hans son som kristnade Jämtland är måhända en följd av detta.

Hur reagerar man då i jämtlandskonungens hemby, Hackås? Enligt kommunalrådet Anton Lind bekräftar det hela det man redan visste här i byn. Nu väntar vi oss en ökande turisttillströmning på ca 700 %. Därför kommer ett museum byggas på den plats där församlingsgården

står idag. Den förväntas vara klar till sommaren 2005. Vidare kommer man redan till sommaren ha uruppförande av ett nytt teaterdrama "Gudfastspelen", vilket kommer att spelas andra veckan i juli. Då intresset är stort och besökstillströmningen väntas bli likaså byggs i dagarna själva publiksalongen färdig, vilken kommer att rymma 2700 åskådare.

För AT av dess grävande journalist
Lill-Elisa

MEDLEMSSKAP

Korrigerings av registret är nu genomförd, nu blir det dags för verksamhetsåret 2004!

Samtal med Tyra Emmelinda Pernille Machnow

Emmelinda är sju år och bor med pappa Stefan, mamma Katarina och lillebror Joel i Bye, Marieby.

Familjen har en massa fiskar, två katter som heter Seppan och Sally, och så ska de skaffa en hund som ska heta Moltas. Fiskarna har inte fått några namn, för de är så många.

Efterårets Arnljotspel har Emmelinda bara lekt hela sommaren, fast nu går hon ju i skolan. Hon tycker att det är roligt i skolan och allra roligast är matematik för det är Emmelinda bra på.

Det var pappa som ville vara med i Arnljotspelen, och så frågade han om inte Emmelinda också ville vara med, och det ville hon. Nu har hon varit med i två år och spelat Lill-Östmund, men hon vet om att hon kommer att vara för stor att göra det nästa år. – Då ska Joel vara hon om i stället. Självtänker Emmelinda gå i det röda följet eftersom det är det röda följets barn som får leka på scenen. Och så vill hon dela ut mat till krigarna, - ”innan döden”.

Att spela Lill-Östmund har bara varit roligt och aldrig tråkigt säger Emmelinda. Så jag frågar om det inte var något talls som var jobbigt eller tråkigt? På det svarar hon helt enkelt - nej. Men när jag frågar om det aldrig var kallt så svarade hon att det nog var det. I alla fall när det regnade och man ändå måste träna fast man är plaskblöt. Men annars var allting bara, bara roligt. Det var roligt att ligga på scenen och sova och när Arnljot lyfte upp henne. Något som var extra spännande i år var att Hans sa att Emmelinda kunde få prata. Eftersom jag inte riktigt förstod vad hon menade med det förklarade hon att Arnljot skulle säga - Hej, till henne och då fick hon gärna svara om hon ville. Det tordes hon inte. Jag

undrar förstås om det inte har varit svårt att komma ihåg allt som Hans har sagt att hon ska göra? Det hardet intesäger Emmelinda.

Hon vill också gärna se vad som händer i resten av pjäsen, hon har tittat på föreställningen från början varje kväll och efter det att hon själv har varit inne har hon skyndat sig ut i salongen för att se drömmen, för den är roligast.

Emmelinda tänker fortsätta att vara med länge och jag frågar förstås vilken roll hon skulle vilja spela när hon blir stor. Men det vet hon inte riktigt, - får se.

Emmelinda och jag träffas på Östersunds teaterverkstad där hon är med i barnverksamheten. Där får man leka och spela teater, det tycker Emmelinda är roligt. Jag frågar om de ska ha någon föreställning som de ska visa upp? Det ska de, hon var lite oklar på frågan om vad pjäsen hette och vad hon skulle spela för roll, men pappa och hennes kompisar skulle komma och titta.

Naturligtvis måste jag ju fråga om hon skulle vilja bli skådespelare när hon blir stor, och när hon förstod att det innebar att man då kunde få jobba med att spela teater svarade hon - Ja, för det är så roligt att spela teater.

För AT av Lena Bengtsson

ARNLJOT TIDENDER

utkommer tre-fyra gånger per år
och distribueras kostnadsfritt till medlemmarna i Teaterföreningen

Arnljotspelen, TA

Hur kontakta tidningen?

Chefredaktör Ulrika Hellby
Tfn 0640-421 70, 070-259 08 42,
uhellby@hotmail.com

A Post

ARNLJOT TIDENDER

Returadress: AT c/o Red. Ulrika Hellby, Helleberg 1905, 830 44 NÄLDEN

Blotmeny å Fältjägmässen

Förrätt

Gravlaxtoast

Varmrätt

helstekt biffrad med potatisgrat & kantarellsås

Dessert

Kaffe och kaka "snoddas"

Till förrätten ingår lättöl

OBS! Dryck betalar Du själv och vill Du ha vegetariskt alternativ så hör av Dig till hr ordf. enligt sida 1.